

تأثیر تعدیل حسی کف پا در کاهش اسپاستی سیته‌اندام تحتانی کودکان دی‌پلزی اسپاستیک

چکیده

هدف: هدف از این مطالعه، بررسی نقش تعدیل حسی کف پا در کاهش اسپاستی سیته‌اندام تحتانی کودکان فلج مغزی دی‌پلزی اسپاستیک می‌باشد.

روش بررسی: این بررسی روی ۲۴ کودک در دامنه سنی ۵/۴-۵/۲ سال در دو گروه کنترل و مورد صورت گرفت. ارزیابی تonus عضلانی بوسیله معیار آشوروت تغییریافته (Pedretti)، دامنه حرکتی غیرفعال بوسیله گونیا متری طبق روش پدرتی (Modified Ashworth) و سطح مرحله رشد حرکتی توسط معیار بوبت انجام شد. تمام کودکان در طی ۱۰ هفته، دو بار (یکبار قبل از درمان و یکبار در پایان مدت درمان) مورد ارزیابی قرار گرفتند.

یافته‌ها: کاهش اسپاستی سیته اکستنسور ران ($P < 0.01$) و پلاتنتار فلکسور مچ پا ($P < 0.05$) در گروه مورد بیشتر از شاهد بود. افزایش دامنه حرکتی غیرفعال فلکشن ران ($P < 0.05$)، اکستنشن زانو ($P < 0.05$) و دورسی فلکشن مچ پا ($P < 0.05$) در گروه مورد بیشتر از شاهد بود. اختلاف معنی داری در کاهش اسپاستی سیته فلکسور زانو و بهبود سطح مرحله رشد حرکتی وجود نداشت. ارتباط معنی داری بین کاهش اسپاستی سیته اکستنسور ران با افزایش دامنه حرکتی غیرفعال فلکشن ران ($P < 0.05$) و بهبود سطح مرحله رشد حرکتی ($P < 0.05$) بدست آمد.

نتیجه‌گیری: استفاده از تعدیل حسی کف پا در کودکان دی‌پلزی اسپاستیک باعث کاهش اسپاستی - سیته در اندام تحتانی و در نتیجه افزایش دامنه حرکتی مفاصل اندام می‌گردد.

کلید واژه‌ها: دی‌پلزی اسپاستیک / تعدیل حسی کف پا / اسپاستی سیته

*سعید فطوره چی

کارشناس ارشد کاردیمانی
جسمانی، مدرس دانشگاه علوم
بهزیستی و توانبخشی

دکتر حسین کریمی

متخصص اطفال، مدرس دانشگاه
علوم بهزیستی و توانبخشی

زهره سرفراز

کارشناس ارشد فیزیوتراپی،
عضو هیأت علمی دانشگاه علوم
بهزیستی و توانبخشی

دکتر آوات فیضی

دکترای آمار حیاتی، مدرس دانشگاه
علوم بهزیستی و توانبخشی

ساحره شیخ حسنی

دکترای آمار حیاتی، مدرس دانشگاه
علوم بهزیستی و توانبخشی

*E-mail: sasnrehab@yahoo.com